

Wymagania edukacyjne z religii – zasady oceniania.

1. W roku szkolnym 2023/2024 w klasie II technikum stosuje się średnią ważoną. Zgodnie ze statutem szkoły.

2. W ocenianiu wiadomości i umiejętności uczniów z religii obowiązują zasady:

- obiektywności,
- jawności,
- wspierania ucznia w pracy.

3. Elementy oceniania:

- ilość i jakość prezentowanych wiadomości,
- umiejętność wykorzystania zdobytych wiadomości,
- umiejętność analizowania i interpretowania tekstów o charakterze religijnym,
- umiejętność stawiania pytań i formułowania wniosków, argumentowania,
- umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji,
- umiejętność doboru metod i form rozwiązywania problemów,
- starania i zaangażowanie ucznia: pilność, systematyczność, przygotowanie do zajęć, praca na lekcji,
- komunikatywność i autoprezentacja,
- efektywność współdziałania w zespole.

4. Formy oceniania:

Ocenie podlegają:

1. Wypowiedzi ustne:

- obejmują materiał ostatniej lekcji,

2. Prowadzenie zeszytu:

- oceniana jest systematyczność, zawartość merytoryczna i estetyka,

3. Inne formy aktywności ucznia:

- praca w grupie (udział w dyskusji, prezentowanie efektów pracy zespołu),

- aktywność na zajęciach lekcyjnych,
- praca domowa, referaty, prezentacje
- udział w olimpiadach, konkursach.

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z RELIGII DLA KLASY II TECHNIKUM

według podręcznika „Szczęśliwi, którzy żyją wiarą”
zgodnego z programem nauczania „Z Bogiem w dorosłe życie” numer AZ-3-01/18 oraz AZ-4-01/18.

Semestr I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Wierzyć, by poznawać prawdę	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady twórczego działania człowieka z wykorzystaniem Bożych dzieł, • wskazuje Boże pochodzenie świata i sens jego istnienia (A.8.1), • wyjaśnia, że Bóg pokazuje się przez swoje dzieła, • omawia historię życia Edyty Stein, • wymienia drogi poznania Boga św. Tomasza, • uzasadnia, że odrzucenie prawdy o Bogu prowadzi do fałszywej mądrości bez Boga, • podaje przykłady nawróceń (F.1.5), • wskazuje grzech pierworodny jako przyczynę skłonności do popełniania grzechów, • podaje definicję prawdy i krzywoprzysięstwa (C.17.1), • podaje przykłady osób, które oddały życie za prawdę (C.17.4), • wyjaśnia, że Bóg objawił się najpełniej w Jezusie Chrystusie, • rozróżnia objawienie naturalne, nadprzyrodzone i prywatne (A.2.2), • wyjaśnia, że Boże objawienie zawarte jest w Piśmie Świętym i Tradycji, • podaje przykłady dokumentów Kościoła, • wyjaśnia pojęcia: dogmat, herezja (E.1.8), • podaje przykłady podziału sekt, • omawia charakterystyczne metody działania sekt oraz „nowych ruchów religijnych”, • podaje przykłady, jak uchronić się przed zwerbowaniem do nich. 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje owoce kreatywnych działań człowieka, • wymienia znane mu osoby, które rozwijają swój intelekt, • podaje cele, dla których ludzie rozwijają swoją wiedzę (dla dobra czy zła), • wyjaśnia, że dzięki rozwojowi umysłowemu i dobroci Pan Bóg pomaga nam być lepszą wersją samych siebie, • wyjaśnia, czym jest objawienie naturalne, • podaje przykłady, co pomaga młodemu człowiekowi w poznawaniu Boga, • wyjaśnia, dlaczego ludzie pragną poznać świat i dążą do poznania przyczyny jego powstania, • wyjaśnia, dlaczego nie warto szukać mądrości bez Boga, • uzasadnia, że prawda i dobro czynią człowieka wolnym, • opisuje zagrożenia związane z negacją prawdy obiektywnej (C.2.4), • omawia wybrane objawienia prywatne (św. Julianna, św. Katarzyna Labouré, św. Faustyna), • charakteryzuje istotę Tradycji i formy jej przekazywania (A.4.2), • wskazuje, że Tradycja pomaga nam w odkrywaniu Pana Boga i przyjęciu Jego Objawiania, • wskazuje, że nauczanie Kościoła podlega rozwojowi, • uzasadnia właściwą postawę chrześcijanina wobec sekt (F.2.5), • omawia wybrane dogmaty o Matce Bożej. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że rozum szuka prawdy, • wyjaśnia istotę wybranych przymiotów Boga, • wyjaśnia istotową różnicę pomiędzy tworzeniem (przekształcaniem) a stwarzaniem (z niczego) (A.8.2). • uzasadnia, że poznawaniu Boga nie wystarcza tylko intelekt, lecz konieczne jeszcze jest poznanie wiary. • charakteryzuje drogi poznania Boga (świat i człowiek) (A.2.1), • charakteryzuje podstawy intelektualne oświecenia (deizm, racjonalizm, modernizm) (E.4.1), • wyjaśnia, że decyzje podejmowane przez człowieka są naznaczone skutkami grzechu pierworodnego, • podaje przykłady z życia młodych ludzi, wymagające odwagi w stawianiu po stronie prawdy. • interpretuje tekst biblijny J 8,31-32, • wskazuje ogólnie na proces formułowania prawd wiary (E.1.7), • uzasadnia autorytet Kościoła w interpretowaniu Pisma Świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że św. Tomasz i Edyta Stein szukali Boga za pomocą rozumu, • uzasadnia dlaczego w przyjmowaniu propozycji różnych nurtów intelektualnych konieczne jest, by je analizować i rozumnie wybierać z nich to, co dobre, • uzasadnia wartość niezależnej od podmiotu prawdy obiektywnej w życiu osoby i społeczności (C.2.3), • podaje przykłady wpływu wybranych objawień prywatnych na życie Kościoła (uroczystość Bożego Ciała, cudowny medalik, kult miłosierdzia Bożego), • wyjaśnia, że Pismo Święte się nie zmienia, a Tradycja podlega rozwojowi, • wyjaśnia konieczność zmian wybranych treści katechizmowych oraz w sformułowań niektórych modlitw. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia dążenie św. Tomasza do życia w bliskości Boga, • interpretuje przesłanie „Dezyderaty”, • uzasadnia, że Kościół ma obowiązek strzeżenia depozytu wiary. • omawia działania soborów w celu przeciwdziałaniu błędnym interpretacjom prawd wiary.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Wierzyć, by być dojrzałym chrześcijaninem	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego wiara jest darem, o którego musimy się troszczyć, • podaje przykłady wiary jako postawy zawierzenia Panu Bogu, • charakteryzuje posłuszeństwo Bogu na wzór postaci biblijnych (C.1.1) Abraham, • wskazuje na związek modlitwy z wiarą i nadzieją (Abraham) (D.2.1), • wyjaśnia, co to jest cud, • wskazuje, że przemiana wody w wino w Kanie był początkiem cudów Jezusa, • na podstawie tekstów biblijnych wymienia tytuły Jezusa, • podaje przykłady z własnego życia, w których słuchał Bożego słowa, • wyjaśnia, czym są cnoty (boskie) i wymienia je (C.6.1), • wyjaśnia wyrażenie, że wiara czyni cuda, • wymienia sytuacje, w których Pan Bóg czuwa nad człowiekiem, • podaje przykłady osób, które troszczą się o rozwój wiary w swoim życiu i dają jej świadectwo, • wyjaśnia, czym są cnoty kardynalne i wymienia je (C.6.1), • wyjaśnia, że cnoty pomagają nam naśladować Jezusa we wzrastaniu do świętości, • uzasadnia, że modlitwa prośby powinna być zgodna z wolą Boga, • omawia modlitwę Mojżesza jako modlitwę wstawienniczą (D.2.2), • wymienia i wyjaśnia formy oraz rodzaje modlitw, • podaje przykłady, co pomaga i co przeszkadza w modlitwie. 	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje, czym jest wiara, rozumiana jako postawa całego życia (A.6.1), • wyjaśnia, że posłuszeństwo wiary polega na wypełnianiu Bożej woli, • podaje przykłady próby wiary młodych ludzi i własnej, • podaje znaczenie tytułów mesjańskich (A.12.5), • uzasadnia, że cuda są potwierdzeniem boskości Jezusa i Jego misją, • wyjaśnia, dlaczego Jezus naucza o królestwie Bożym w przypowieściach, • uzasadnia, że Bóg przygotował różne drogi do nieba dla poszczególnych osób, które realizują je w różnym czasie, • wyjaśnia, dlaczego cnoty nazywamy teologicznymi, • interpretuje tekst biblijny Mt 13,16-17, • wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za rozwój wiary, • wymienia i definiuje formy prawa moralnego (naturalne, objawione, prawa cywilne i kościelne) (A.26.2), • interpretuje tekst biblijny Rz 12,17-21, • wskazuje, że miłość chrześcijańska uczy, by odpowiadać dobrem za zło, • uzasadnia obowiązek dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa (F.1.3), • podaje przykłady świętych żyjących według cnót, • uzasadnia, że wzorując się na przykładzie życia świętych naśladowujemy samego Jezusa, • interpretuje perykopę biblijną o modlitwie Salomona, • ukazuje potrzebę poddania się woli Bożej jako istotny element modlitwy (D.2.3), • wyjaśnia, co to znaczy żyć w rytmie modlitwy. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że wiara wymaga dorastania do dojrzałości chrześcijańskiej, • interpretuje tekst biblijny o ofierze Abrahama, • uzasadnia wartość posłuszeństwa Bogu (C.1.2), • interpretuje perykopę o cudzie w Kanie Galilejskiej, • wyjaśnia, że podczas egzorcyzmów potwierdzana jest moc Jezusa, który ma władzę nad szatanem, • interpretuje przypowieść o siewcy (A.5.2), • uzasadnia, że by osiągnąć niebo należy współpracować z Bożą łaską, • omawia symbolikę ziarna gorczycy i drzewa morwowego, • charakteryzuje, na czym polega cywilizacja miłości, • interpretuje perykopę o wieży Babel i przypowieść o budowie wieży, • omawia trudności związane z modlitwą i sposoby ich przezwyciężania (D.13.1), • interpretuje biblijny nakaz trwania na modlitwie (D.11.1). 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że człowiek otrzymuje dar wiary, by mógł być szczęśliwym, • wymienia najważniejsze wydarzenia z publicznej działalności Jezusa interpretuje je (A.15.1), • interpretuje tekst biblijny: Łk 17,5-10, • uzasadnia, że zadaniem człowieka jest realizować Boży plan, • uzasadnia, że zaangażowanie w relację z Jezusem wpływa na normy zachowania, • wyjaśnia, dlaczego pycha przeszkadza w dążeniu do świętości, • wskazuje różnicę, kiedy życie według cnót prowadzi tylko do doskonałości, a kiedy także do świętości, • uzasadnia, dlaczego każdy człowiek powinien budować własną wieżę świętości, • charakteryzuje modlitwę dojrzałego chrześcijanina, • omawia rytm modlitwy w cyklu dnia (D.11.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje postawę siewcy z przypowieści, • wyjaśnia, na czym polega posłuszeństwo Bogu we współczesnym czasie i rzeczywistości, • uzasadnia konieczność podejmowania samodzielnych decyzji dotyczących wiary, • uzasadnia, że rozwój wiary pomaga w odkrywaniu sensu życia, • uzasadnia, że chrześcijanie mają stanowić prawa cywilne zgodne z prawem moralnym. • podaje nowoczesne „narzędzia” pomocne w modlitwie.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Wierzyć, by kochać Boga (przykazania)	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia potrzebę posłuszeństwa wobec Bożych nakazów (C.1.2), • docenia wartość zasad, • opowiada o przyczynach niewoli Izraelitów w Egipcie oraz ich drodze do ziemi obiecanej, • wymienia zniewolenia młodego człowieka, • opowiada o przymierzu, które Bóg zawarł z narodem wybranym, • wyjaśnia, czym jest Dekalog, • podaje przykłady wpływu zabobonu, bałwochwalstwa, wróżbiarstwa, magii na relację z Bogiem (C.10.2), • podaje przykłady oddawania czci Bogu, • wymienia współczesne bożki (C.10.3), • wymienia osoby, które pragną obiektywnego dobra dla ludzi, • wyjaśnia, dlaczego imię Boga jest święte i należy mu się szacunek, • wskazuje właściwe i niewłaściwe sytuacje, w których wzywane jest Imię Boga (C.11.1), • wyjaśnia, dlaczego w dniu świętym nie pracujemy lecz odpoczywamy, • wymienia służby, których praca jest konieczna w dzień święty, • podaje przykłady czynności, które wykonujemy pomimo dnia świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że nieprzestrzeganie zasad powoduje utratę dobra, • wyjaśnia potrzebę stosowania się do zasad w życiu codziennym. • omawia przyczyny buntu Izraelitów podczas wędrówki i reakcje Boga, • wyjaśnia, dlaczego Izraelici narzekali zamiast cieszyć się wolnością, • wyjaśnia, dlaczego Bóg daje przykazania ludziom, • uzasadnia, że niezachowywanie przykazań niszczy nas samych do rozwoju i kontaktów z innymi, • formułuje zasady wynikające z I Przykazania Bożego (C.10.1), • uzasadnia, dlaczego należy otaczać szacunkiem wszystko, co jest Mu poświęcone, • interpretuje tekst biblijny Mdr 13,1-7.10 oraz 1 Tm 6,10, • interpretuje tekst biblijny 2 Kor 4,7-10 i wyjaśnia jego symbolikę, • omawia dzieło św. Hildegardy, która wykorzystywała dary Boże dla dobra ludzi, • charakteryzuje dzieło życia św. Jacka, • uzasadnia zakaz czynienia wizerunków Boga, • wyjaśnia, że obrazy, figury nie są bożkami ale przypominają o prawdziwym Bogu, • omawia stosunek Jezusa do szabatu (C.12.2), • wyjaśnia, dlaczego niedzielę nazywamy pierwszym dniem tygodnia, • odczytuje w świętowaniu niedzieli zachętę do odpoczynku i kontemplacji świata (A.10.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny o relacji pierwszych ludzi do Boga, • wyjaśnia, że człowiek nie może sam naprawić swoich relacji z Bogiem, • uzasadnia konieczność zaufania Bogu, by móc wyjść z różnych niewoli, • podaje przykłady zaufania Bogu w dążeniu do wolności wewnętrznej. • wyjaśnia, na czym polega przymierze między Bogiem a człowiekiem, • omawia rolę Mojżesza jako pośrednika między Bogiem a narodem wybranym, • wyjaśnia, na czym polega zabobon, bałwochwalstwo, ezoteryzm, • uzasadnia, iż nie da się pogodzić ezoteryki z wiarą chrześcijańską (C.10.4), • wyjaśnia, że wiara domaga się poświęcenia samego siebie a czasem nawet cierpienia, • wyjaśnia, na czym polega oddawanie czci Bogu przez św. Hildegardę, • omawia rolę wizualnej sztuki religijnej w relacji z Panem Bogiem (C.10.5), • wyjaśnia, że świętowanie szabatu jest pamiątką „odpoczynku Boga” po stworzeniu, • wymienia zasady religijne obchodzenia szabatu przez Żydów (C.12.1). 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje różnicę między zachowywaniem Bożych zasad dobrowolnie, a z przymusu, • wyjaśnia, że kontakt z pseudobogami nie przynosi dobra lecz prowadzi do poddania się działaniu złego ducha, • uzasadnia wartość duchowego uczestnictwa w praktykach religijnych, • charakteryzuje zagrożenia płynące z poddania się „nowoczesnemu” stylowi życia bez wiary, • omawia kontekst tworzenia bożków w krajach, z którymi mieli kontakt Izraelici, • wyjaśnia, że Izraelici świętowali, by okazać wdzięczność Bogu za Jego dzieła od czasu stworzenia świata, • uzasadnia, że świętowanie niedzieli powinno wypływać z Eucharystii (spotkanie we wspólnocie i z rodziną). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że wyjście Izraelitów z Egiptu było nie tylko wyjściem fizycznym, ale dotyczyło także uwolnienia wewnętrznego, • wyjaśnia, co powoduje, że praktyki religijne są traktowane magicznie, • wyjaśnia, dlaczego należy poddać rozsądnej analizie wybór tego, co proponuje współczesna pseudo-kultura, • omawia przesłanie synodu w Nicei (VIII) na temat ikonoklazmu, • uzasadnia, że Jezus jako „nowe stworzenie” nie przekreśla zasad dekalogu lecz nadaje im inny wymiar.

Semestr II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Wierzyć, by się uświęcać	<ul style="list-style-type: none"> • omawia udział w liturgii na różnych etapach życia, • uzasadnia, że liturgia pomaga wyrażać wiarę, • wyjaśnia, że chrzest jest sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1), • wymienia i wyjaśnia podział sakramentów, • wyjaśnia, że Eucharystia jest sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1), • omawia perykopę o ustanowieniu Eucharystii, • podaje, jakie dary składane są na ołtarzu i wyjaśnia ich znaczenie, • wyjaśnia, że podczas ofiarowania darów składamy także nasze duchowe dary, • uzasadnia, dlaczego należy z szacunkiem przyjmować Komunię Świętą, • uzasadnia, że Jezus wysłuchuje modlitwy pełnej wiary (D.5.2), • wyjaśnia, że Eucharystia motywuje do dawania świadectwa życia chrześcijańskiego, • wyjaśnia przesłanie obrzędów posłania, • wyjaśnia, jak ważna jest świadomość posłania do głoszenia o królestwie Bożym, • na podstawie tekstu biblijnego opowiada o ustanowieniu sakramentu pokuty, • wyjaśnia, na czym polega tajemnica spowiedzi, • wymienia sytuacje, w których może przyjąć sakrament namaszczenia, • wymienia, co należy przygotować w domu na przyjście kapłana z namaszczeniem chorych, • wyjaśnia, na czym polegają zadania małżonków i kapłana w służbie wspólnocie. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia działanie Boga Ojca w liturgii (B.1.1), • omawia dzieło Chrystusa w liturgii (B.1.2), • wyjaśnia, że liturgia jest najdoskonalszą formą modlitwy (D.8.3), • uzasadnia wartość nadawania imion chrześcijańskich na chrzcie świętym (C.11.2), • wyjaśnia, że bierzmowanie jest sakramentem wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1), • interpretuje tekst biblijny Dz 19,1-7, • analizuje i interpretuje obrzędy wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.3), • interpretuje znaki i symbole pojawiające się podczas Eucharystii (B.5.4), • uzasadnia, że sakramenty zostały ustanowione przez Jezusa Chrystusa (B.4.1), • wymienia formy przyjmowania komunii Świętej i je wyjaśnia, • uzasadnia, że życie powinno odzwierciedlać Eucharystię, • charakteryzuje sakrament pokuty i pojednania oraz namaszczenia chorych i przedstawia ich teologię (B.6.1), • analizuje i interpretuje teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu pokuty i pojednania (B.6.3), • interpretuje wybrane teksty i czynności obecne w liturgii sakramentów w służbie wspólnoty (B.7.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje działanie Ducha Świętego w liturgii (B.1.3), • interpretuje czynności wykonywane podczas liturgii sakramentów wtajemniczenia (B.5.2), • charakteryzuje skutki sakramentu chrztu, • wymienia znaki, symbole i gesty związane z bierzmowaniem i omawia ich znaczenie, • wyjaśnia definicję Mszy Świętej (bezkrwawa ofiara Chrystusa i Kościoła), • wyjaśnia, na czym polega nowość modlitwy chrześcijańskiej zanoszonej „nie tylko przez Chrystusa, lecz także w Nim” (KKK) (D.5.1). • omawia elementy obrzędów Komunii, • argumentuje uczestnictwo w liturgii jako pogłębianie osobistej relacji z Jezusem i Kościołem (B.4.2), • interpretuje słowa błogosławieństwa na rozesłanie, • na podstawie tekstów liturgicznych interpretuje czynności wykonywane podczas liturgii sakramentów: pokuty i pojednania, namaszczenia chorych (B.6.2; B.6.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że zadaniem Kościoła Mistycznego Ciała Chrystusa jest oddawanie czci Bogu i zbawienie ludzi, • uzasadnia, że zobowiązania chrztu realizujemy przez całe życie, • uzasadnia, że bierzmowanie pomaga w osiąganiu dojrzałości chrześcijańskiej. • wyjaśnia, że Eucharystia jest źródłem i szczytem życia Kościoła (B.4.4), • krótko omawia historię formy spowiedzi indywidualnej, • charakteryzuje teologię sakramentów w służbie wspólnoty (B.7.1), • wyjaśnia ich znaczenie na każdym etapie rozwoju człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego wiara w Boga jest ważna w zmieniającym się świecie, • wskazuje, że podczas Mszy Świętej uobecnia się ofiara Chrystusa na ołtarzach całego świata od chwili Ostatniej Wieczerzy • wyjaśnia znaczenie tekstów obrzędów Komunii wypowiedzianych przez kapłana głośno i indywidualnie szeptem.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Wierzyć, by służyć Ewangeli	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia potrzebę aktualizacji w przekazie orędzia Ewangelii, • wskazuje przyczyny, przebieg i główne idee reformacji (E.3.1), • wymienia i charakteryzuje rodzaje duchowości chrześcijańskiej od czasów odrodzenia oraz ich przedstawicieli (D.10.1), • wymienia różne wyznania w Rzeczypospolitej Obojga Narodów, • omawia genezę unii brzeskiej, • ocenia inicjatywy na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej, podejmowane na ziemiach polskich (E.6.5), • ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej (E.6.3), • opowiada o obronie Jasnej Góry (E.6.3), • opowiada o potopie szwedzkim, • opowiada o odsieczy wiedeńskiej (E.6.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia i omawia przyczyny i konsekwencje upadku moralnego papieżstwa w XIV-XVI w., • podaje przykłady wspólnych działań na rzecz pojednania między Kościołem katolickim i protestanckim, • wskazuje przyczyny, przebieg i główne idee reformy katolickiej, przedstawia postać św. Tomasza Morusa (E.3.1), • wyjaśnia znaczenie pokoju augsburskiego i pokoju westfalskiego oraz ich skutki • wyjaśnia zasadę <i>cuius regio eius religio</i>, • wyjaśnia, dlaczego Polskę w okresie XVIXVIII w. nazywano „azyłem heretyków”, • określa rolę władcy w ochronie Kościoła i przeciwdziałaniu reformacji (Zygmunt Stary). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia znaczenie autorytetu papieżstwa dla jedności Kościoła, • streszcza najważniejsze uchwały Soboru Trydenckiego (E.3.2), • podaje przykłady, o co warto i o co nie warto walczyć, • charakteryzuje działania głównych postaci szerzących ideę tolerancji w Rzeczypospolitej Obojga Narodów, • ocenia inicjatywy na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej, podejmowane na ziemiach polskich (E.6.5), • charakteryzuje postawę męczenników unickich, • wyjaśnia kontekst historyczny ogłoszenia Maryi Królową Polski przez Jana Kazimierza (E.6.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje listy św. Katarzyny ze Sieny oraz fragment „O naśladowaniu Chrystusa”, • opowiada o przyczynach i przebiegu wojen religijnych (w latach 1552-1555 oraz 1618-1648), • charakteryzuje specyfikę wschodnich Kościołów katolickich, • wykazuje, że wojna Szwedów z Polakami miała również tło wojny między protestantami i katolikami. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, dlaczego reformacja jest największą w dziejach raną zadaną Kościołowi, • wyjaśnia znaczenie jasnej doktryny Kościoła dla wiary jego członków.

Semestr I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Wierzyć, by świętować	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia kult świętych w obchodach roku liturgicznego (B.11.1), opowiada o pogrzebie Jezusa, formułuje modlitwę o dobrą śmierć, wyjaśnia, dlaczego modlimy się za dusze cierpiące w czyśćcu, wymienia formy modlitwy za dusze czyścicowe, uzasadnia potrzebę czuwania w bliskości Boga przez cały rok, wymienia nabożeństwa w roku liturgicznym, podaje co rozpoczyna i kończy rok liturgiczny, charakteryzuje postawę Maryi oczekującej z nadzieją na przyjście Bożego Syna, wymienia symbole adwentowe i omawia ich znaczenie, wyjaśnia symbolikę roratki, wymienia i wyjaśnia tradycje i zwyczaje związane ze świętami Bożego Narodzenia, wyjaśnia, na czym polega post, omawia wybrane stacje drogi krzyżowej, podaje przykłady Kalwarii w Polsce lub w najbliższym środowisku, 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia na czym polegała „niepokorność” wybranych świętych, wyjaśnia, że droga do świętości prowadzi przez decyzje podejmowane w codzienności, wyjaśnia, kto ma prawo do pogrzebu (B.9.3), wymienia formy obrzędów pogrzebu (B.9.4), omawia rytm modlitwy w cyklu roku liturgicznego, tygodnia i dnia (D.11.2), wymienia motywy przyjścia Boga na ziemię (A.13.2), wyjaśnia, dlaczego przyjęcie Jezusa do serca możemy nazwać Bożym Narodzeniem, omawia cechy charakterystyczne liturgii uroczystości Objawienia Pańskiego, wymienia formy pobożności ludowej (B.8.2) związane ze świętem Trzech Króli, wyjaśnia, że pobożność wiernych i religijność ludowa są drogą przekazu tradycji (B.8.3), uzasadnia, że tylko z Bożą pomocą można pokonać pokusy szatana, podaje przykłady, kiedy młody człowiek doświadcza własnej niewystarczalności, wyjaśnia, wartość i sens wyrzeczeń wielkopostnych, omawia przebieg wydarzeń męki i śmierci Jezusa (A.16.1), interpretuje tekst biblijny Dz 20,35, 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje postaci wybranych świętych (św. Dyzma, św. Rita, bł. Karol de Foucauld), interpretuje tekst biblijny Ap 7,9-17, podaje przykłady zwyczajów pogrzebowych, charakteryzuje postawę współczesnego człowieka wobec umierających, omawia istotę roku liturgicznego jako rozwinięcia różnych aspektów jedyne Misterium Paschalnego (B.3.1), charakteryzuje rytm życia religijnego w roku, miesiącu, tygodniu i dniu, wyjaśnia, dlaczego symbole adwentowe łączą się ze światłem, charakteryzuje, na czym polega świętowanie Bożego Narodzenia w rodzinie i kościele, interpretuje perykopę o pokłonie mędrców, omawia kontekst spotkania mędrców z Dzieciątkiem Jezus, wyjaśnia, że Orszak Trzech Króli tworzy nową tradycję, interpretuje perykopę o kuszeniu Jezusa, wyjaśnia, że praca nad sobą dotyczy wszystkich sfer życia, także religijnej, 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia znaczenie modlitewnej obecności przy umierających, interpretuje tekst biblijny Mk 13,32-37, interpretuje perykopę o zwiastowaniu Maryi, uzasadnia, że Bóg w życiu ludzi może dokonywać rzeczy pozornie niemożliwych, interpretuje tekst biblijny J 1,1.11-12.14, uzasadnia, dlaczego rezygnując z czegoś uświadamiamy sobie własną słabość, charakteryzuje przesłanie „Gorzkich żali”, opowiada historię powstania nabożeństwa drogi krzyżowej, 	<ul style="list-style-type: none"> szuka wspólnych treści między tekstem Apokalipsy a życiem wybranych świętych, wyjaśnia, że Słowo pozostało z ludźmi w Eucharystii,

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Wierzyć, by świętować	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, w jaki sposób okazywał miłosierdzie św. brat Albert Chmielowski, • podaje przykłady pomocy ludziom wykluczonym społecznie, • omawia okoliczności wjazdu Jezusa do Jerozolimy, • uzasadnia, że Jezus jest zapowiadany Mesjaszem, • przedstawia formy kultu Bożego Miłosierdzia (A.25.4), • podaje przykłady świętych świadków Bożego Miłosierdzia (A.25.5), • opowiada historię objawień w Fatimie, • podaje definicję autorytetu, • opowiada o najważniejszych wydarzeniach z życia bł. kard. Stefana Wyszyńskiego. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega jałmużna, • wyjaśnia symbolikę palm poświęcenia oraz procesji z palmami, • wymienia okoliczności wydarzeń Wielkiego Tygodnia (A.16.1), • interpretuje tekst biblijny o zmartwychwstaniu Jezusa, • wyjaśnia znaczenie procesji rezurekcyjnej, • interpretuje tekst liturgiczny rozpoczynający procesję rezurekcyjną. • formułuje własne akty strzeliste, • uzasadnia, że otwarcie się i przyjęcie Bożego miłosierdzia wynika z zaufania i prowadzi do świętości, • omawia treść hymnu <i>Magnificat</i> (D.6.1), • wyjaśnia, przed czym Maryja pragnie chronić ludzi i do czego ich wzywa. • uzasadnia, dlaczego świat potrzebuje nowej ewangelizacji • charakteryzuje nowe sposoby głoszenia Chrystusa. 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia obszary nędzy duchowej i materialnej, • uzasadnia, że pomagając innym pozbywamy się egoizmu, • opisuje liturgię w Niedzieli Palmowej, • uzasadnia, że Jezus, który pokonał śmierć i zło jako zwycięzca przychodzi do człowieka, • interpretuje przesłanie obrazu „Jezu, ufam Tobie”, • wyjaśnia, dlaczego warto umacniać wiarę w miłosierdzie Boże, • uzasadnia, dlaczego kard. Wyszyński może być autorytetem dla młodych, • określa pojęcie nowej ewangelizacji. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje sposoby pomocy w hospicjach i przez działalność w wolontariacie, • wyjaśnia, że męka i śmierć Pana Jezusa jest wypełnieniem proroctw Starego Testamentu, • wyjaśnia tekst pierwszej prefacji wielkanocnej, • podaje przykłady działań w ramach nowej ewangelizacji. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia wybrane teksty z Dzienniczka św. Faustyny, • wskazuje podobieństwa między treścią <i>Magnificat</i> a przesłaniem objawień w Fatimie, • charakteryzuje program Społecznej Krucjaty Miłości.